

Йонко Балкански (1840 — 1868) от село Етъра, Габровско. Търговецъ на сахтияни, мешини, смрадлика и др. въ Плоещъ съ капиталъ 300 лири. Членъ на тайния комитетъ, той още презъ 1867 година, когато билъ въ България подъ предлогъ за търговска работа, подпомагалъ четата на Ф. Тотю, но билъ заловенъ и после по ходатайството на Ст. Карагйозовъ, бива освободенъ. Презъ 1868 година дава цѣлото си състояние за народното дѣло, нарежда се съ юнацитѣ и отива да умре за свободата¹⁾.

Христо Дръновски — Христо П. Генчовичъ (1848 — 1868) отъ Тръвна. Отъ малкъ тръгналъ по гурабетъ на печалба въ чужда земя, той — неспокойна и горда душа — става известно време търговецъ на колониални стоки въ Меджидие, отпосле отваря още единъ дукиянъ въ Исакача, но мирния животъ не го задоволява — борческиятъ му духъ е оттаткъ — въ поробеното му отечество; той следи бунтовническитѣ движения; когато Филипъ-Тотю минава съ чета въ България, той продава цѣлото си състояние — стоката и отъ двата си дукияна, отдѣля капитала 2000 наполеона за народното дѣло и тръгва да дири хвърковатия войвода; известно време той е изъ България да проповѣдва борба за свобода;

¹⁾ П. Кисимовъ. Исторически работи, ч. III стр. 100.